

عنوان مقاله:

رویکردی کمینه گرا به نوع بندی نحوی جملات امری در فارسی

محل انتشار:

مجله زبان فارسی و گویش های ایرانی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

عباسعلی آهنگر - دانشیار زبان شناسی عمومی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

حسین مغانی - دانش آموخته دکتری تخصصی زبان شناسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر تلاش می کند شیوه نوع بندی جملات امری را در گونه گفتاری فارسی در قالب برنامه کمینه گرا تبیین نماید. از این رو، با الگوگیری از رویکرد هان و شواگر سازوکار حاکم بر جوازدهی جملات امری در فارسی بررسی می گردد. چارچوب نظری این پژوهش، نظریه بازبینی مشخصه ها و فرضیه گروه متمم نمای انشاقی ریتزی (۱۹۹۷) است. ابتدا استدلال می شود که در ساخت های امری بی نشان و نشان دار، حرکت آشکار فعل به هسته گروه منظوری ناممکن است، در ادامه، پیشنهاد می گردد در ساخت های امری بی نشان مثبت، نوع بندی از طریق مطابقت مشخصه [+ امری] فعل با مشخصه [- امری] هسته گروه منظوری، و در ساخت های امری بی نشان منفی، نوع بندی از طریق حرکت مشخصه [+ امری] فعل به هسته گروه منظوری و ابقای مشخصه [+ منفی] بر روی فعل صورت می گیرد. در ساخت های امری نشان دار، ابتدا فعل تحت فرایند پیش گذاری، در هسته گروه نقشی مبتدا یا تاکید فرود می آید و سپس در ساخت مثبت، میان مشخصه [+ امری] فعل با مشخصه [- امری] هسته گروه منظوری مطابقت ایجاد می شود و در ساخت منفی، مشخصه [+ امری] فعل به هسته گروه منظوری حرکت می کند و مشخصه [+ منفی] بر روی فعل باقی می ماند.

کلمات کلیدی:

برنامه کمینه گرا، نوع بندی، بازبینی مشخصه، جملات امری، پیش گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990016>

